

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת נְשֵׂא - הַשְּׁקֵעָה פְּדָאִית

"וְאִישׁ אֶת קַדְשׁוֹ לֹו יִהְיֶה" (במדבר ה, י)

מהפסוק: "וְאִישׁ אֶת קַדְשׁוֹ לֹו יִהְיֶה" (במדבר ה, י). כל התרומות שאתה נותן זה בשבילך, המצווה הזו תלווה אותך בעולם הנצח.

איש אשר יתן לכהן "לו יהיה" מה שאתה נותן לכהנים ולעמלי תורה נשאר שלך לעד ולנצח נצחים!

בזמן שבית המקדש היה קיים עם ישראל היו מביאים קורבנות והכהנים היו אוכלים מבשר הקורבנות. איך היתה הכפרה? הכהנים אוכלים ובעלי הקורבן מתכפרים.

כאשר אתה נותן לאברך מתנה הגונה שיקנה אוכל לשבת. הוא אוכל בביתו ונחשב לך קורבן שמכפר לך וכל העבירות שעשית מתכפרות באכילה שלו. איך זה יתכן?

אדם יכול לשאול: "וכי אתם צוחקים עלי? איך זה יתכן? הכהן אוכל שווארמה והעבירות שלי מתכפרות?"

אלא כאשר אתה נותן ללומד תורה לאכול, מה נתת לו? לא נתת לו בשר, עוף ותפוחי אדמה. נתת לו חיות ואנרגיה ללמוד ולעסוק בתורה הקדושה עוד ארבע שעות. כל זה בזכות העוף שהבאת לו. התורה הקדושה אומרת שהאברך הזה כאשר הוא יושב ולומד זכות הלימוד מכפרת כמו קורבן לתורמים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
יו"ר עמותת כשרות בישראל

שְׁמֵי לַבַּיִת

שָׁמַיִם	כְּנִסְתֵי לַבַּיִת	צִי
21:08	20:14	19:00
21:05	20:12	19:18
21:09	20:15	19:21
21:05	20:11	19:18

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה חנוך אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דריר בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי מיכאל יהודה בן מרים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זהורה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנט בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנוך רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעילה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

מין הגאון הרב ישראל מאיר הכהן ('החפץ חיים') על התורה אומר שכל התרומות והצדקות שאדם נותן למי הוא עוזר?

הוא עוזר לעצמו! כאשר אתה עוזר ליהודי אחר נראה לך שאתה עוזר לו אבל במשקפיים של התורה אתה עוזר לעצמך.

בחג השבועות אנחנו קוראים את מגילת רות. בועז חשב שהוא עוזר לרות, אבל באמת הוא עזר לעצמו.

רות חשבה שהיא עוזרת לנעמי אבל התברר שהיא עזרה לעצמה. כל מה שאדם עושה בחיים לעצמו הוא עושה, כמו שנאמר: "וְהָלַךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָךְ כְּבוֹד ה' יִאֶסְפֶּךָ" (ישעיהו נח, ח).

הגמרא (ב"ב יא) מספרת: "ת"ר מעשה במונבז המלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצורת". הוא פתח את אוצרות המלוכה וחילק לעניים. לא היה קמח ולא פירות.

בית אחיו ובית אביו נאספו עליו ואמרו לו: "מה אתה עושה?! כל מלך אוסף ואוסף. אבותיך הוסיפו על אוצרות אביהם. אתה לא רק שלא מוסיף אלא אתה פותח את האוצרות ומחלקם!"

"אמר להם: 'אבותי גנזו למטה ואני גונז למעלה. אבותי גנזו לאחרים ואני גונז לעצמי'. אבותי גנזו בעולם הזה ואני גונז לעולם הבא. אבותי גנזו במקום שהיד שולטת שהרי אפשר לגנוב הכל אני גונז במקום שאין היד שולטת".

מין 'החפץ החיים' אומר שכל זה נלמד

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוראל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניצירי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָּה – רְכִיבִים עַל מוֹצְרִים - חֵלֶק א'

שאלה: ?

כיום על מוצרים רבים מופיעה רשימת רכיבים, מה משמעותה?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

לקטוז - דו סוכר המופק מחלב.

חלבונים - יכול להיות חלבוני חלב או חלבונים מהצומח.

חומר מתחלב - [ליצטין] החומר אינו חלבי. תפקידו לחבר בין שני חומרים אשר אין להם זיקה משותפת, כגון: מים ושומן שמחברים ביניהם לצורך תעשיית השוקולד וכדו'. חומר ליצטין המצוי בחי או בצומח ניתן להפקה באופן מלאכותי מחלבון ביצים, מסויה או לפתית והוא משמש כמתחלב למגוון מוצרים. החומר מיובא בדרך כלל ממדינות שונות בעולם בתור חומר מקשה ומתחלב לצורך תעשיית מזון לתינוקות וממתקים. מופק משומן מן החי.

גלוקוז- וכן "פרוקטוז-דקסטרוז" - סוכר פרווה המופק בעיקר מפירות או ירקות ודבש. עשוי להיות מופק גם מקטניות. יש לציין כי באירופה מרבית הגלוקוזה מופקת מחיטה. לעניין פסח הוא חמץ גמור.

חומר משמר - אינו בהכרח חמץ. מדובר בתוסף מזון המוכנס למוצר כדי למנוע ריקבון וקלקול. דואג להאריך את חיי המוצר לזמן רב יותר. אין לו זיקה לשמרים הידועים.

מלטודקסטרין - סוג עמילן מחמץ או מקטניות.

ביוטין - ויטמין. יכול להיות מופק מחלב או מן החי או ממאכלים טבעיים אחרים.

סוכר ענבים - אינו בהכרח סוכר מענבים אלא שם מושאל.

סיטריק אסיד - מזהה בסימון E330. חומצה שמקורה מהצומח, מלימונים או משאר פירות חמוצים. החומר משמש להחמצת משקאות ומוצרים שונים.

חומצה לאקטית - חומר משמר שנותן טעם במזון. מזהה בסימון E270. אף שמקורה הטבעי מחלב כיום על פי הרוב מיוצרת מהצומח, כגון: מולסה, אורז, תירס וחיטה.

גומי ערביק - מזהה על פי רוב בסימון E414. מקורו מנטפי עצים במדינות אפריקה כמו סודן. משמש כאמולסיפייר או כחומר מעבה בייצור סוכריות, ג'לי וגומי לעיסה.

גליצרין - מזהה על פי רוב בסימון E422. מיוצר משמנים צמחיים או מן החי. משמש בין היתר כמשמר או כממתיק. נמצא בתרופות רבות ובסירופים.

אמולסיפייר - [אמולגאטור] חומר מתחלב. תפקידו לגשר ולקשר בין השמנים המרכיבים את מוצרי המזון עם נוזלים אחרים. מבחינה הלכתית מוחזק שיש בו שומן מן החי. משמש לייצור מרגרינה, מוצרי מאפה, גלידה וממתקים.

אנזימים - חלבונים שמיוצרים על ידי תאים חיים של צמחים ובעלי חיים. משמשים כמשפיעים בהרבה תחומים גם בכמות מזערית מאוד, כגון: פירוק חומרים אחרים או הקפאת חומרים. משמש לייצור שמרים, כוהל סוכר. טעון בדיקה מחשש לחמץ בתהליך ההפקה.

מונוסודיום גלוטמט - (MSG) חומצה המצויה במזונות רבים ותפקידה לשפר הטעם. נוכחותה יוצרת טעם בשר הנקרא לעיתים E621.

אספרטיים - ממתיק מלאכותי מתוק פי 180 מסוכר ובעל ערך קלורי נמוך. מזהה בסימון E952.

התנהגות ותוצאה

הגה"צ רבי משה אהרן שטרן זצ"ל סיפר: בשנת ה'תשכ"א היה תכנון להקים בניין חדש ומפואר של ישיבת גייטסהד באנגליה. מספר גויים מתושבי השכונה התנגדו לבנייה. הם הכינו עצומה וביקשו להחתים את השכנים ולהגיש את העצומה לרשויות כדי שהם לא יאשרו את בקשת הבנייה. ראשית, הם פנו לכומר שגר בשכנות לישיבה כדי שיחתום. הם היו בטוחים שהוא יהיה הראשון לעמוד בראש העצומה. יתר על כן, הם חשבו כי הכומר בתור אדם שיש לו השפעה על ציבור גדול, יוכל לשכנע אנשים רבים שגם הם יחתמו על העצומה לרשויות. כך הם קיוו שיוכלו להגיש עצומה עם חתימות רבות - וכך העיריה לא תאשר את בקשת הבנייה.

לתדהמתם הכומר ביקש לבטל את העצומה. הם שאלו אותו: "מדוע?". הכומר הסביר: "אני מחבב מאוד את תלמידי הישיבה. יתר על כן, בכל פעם שאני רואה אותם, אני מתפעל מהם. בכל שנות מגורי במקום הזה, אני רואה את התלמידים עסוקים בלימודיהם. לא נתקלתי אפילו במקרה אחד בו תלמיד הרים את ידו על חברו או התנהג בצורה שלילית. הם נאים בהליכותיהם! אני מקנא בהם! לנו אין נוער כזה. אדרבה, אני מקווה שההתנהגות שלהם תשפיע גם על הנוער שלנו, לכן אני כן מבקש את קרבנותם. בניית בניין הישיבה היא אינטרס אישי שלנו". (מעובד מתוך 'המשגיח דקמניץ')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – האדמו"ר הרב יהודה הורביץ מדז'יקוב זצ"ל

האדמו"ר הרב יהודה הורביץ מדז'יקוב זצ"ל הידוע בכינויו 'ר' יודלי דז'יקובר' נולד ב-י"ח אלול ה'תרס"ה (1905) כבן שני. אביו לאחר נישואיו גר בוויז'ניץ בסמוך לחותנו. בשנת ה'תרס"ט (1909) המשפחה עברה לדז'יקוב, שם אביו התמנה לרב. לאחר פטירת הסבא, אביו התמנה לאדמו"ר. בשנות מלחמת העולם הראשונה משפחתו נדדה יחד עם משפחת האדמו"ר מויז'ניץ לגרוסוורדין. לאחר המלחמה רבינו התיישב בטארנוב והקים בה חצר חסידית. בגיל עשרים נסמך להוראה על ידי הגאון הרב אברהם מנדל שטיינברג (רבה של ברודי).

רבינו שהה בגרוסוורדין בביתו של סבו האדמו"ר ר' ישראל הגר מויז'ניץ. מאחר שלא נולדו להם צאצאים, הוא גירש את רעייתו ונישא לה בשנית בתקווה שקיום מצוות המחזיר גרושתו ישמש להם כסגולה ללידת ילדים, אך ללא הועיל. הם התגרשו בשנית ומאז לא נישא. ב-ל"ג בעומר ה'תרצ"ו (1936) מונה לדיין בקלויזנבורג. עם פלישת הנאצים להונגריה בשנת ה'תש"ד (1944) הועבר עם שאר יהודי גרוסוורדין לגטו. זמן קצר לפני השילוח לאושוויץ הוא הצליח להימלט יחד עם משפחת חותנו לרומניה.

עם סיום מלחמת העולם השנייה שב עם משפחת חותנו לגרוסוורדין. כעבור זמן עלה איתם לארץ ישראל. אביו ואחיו נספו בשואה. למרות הפצרות חוזרות ונשנות רבינו סירב להקים חצר חסידית. הוא התגורר בגפו בירושלים ושימש כר"מ ומשפיע בישיבת 'בית יוסף צבי'. עונות מופלא. בשנת ה'תשמ"ה (1985) עבר להתגורר בלונדון. גם שם התקבצו סביבו חסידים והוא התחיל להתנהג באדמו"רות. בשנותיו האחרונות גזר על עצמו שתיקה. נפטר ב-י"א בסיוון ה'תשמ"ט (1989). חי כ-84 שנים. ציונו בלונדון.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' יהושע מדז'יקוב (בעל 'עטרת ישועה').
סבא (מצד אמו): האדמו"ר ר' ישראל הגר מויז'ניץ. **אביו:** האדמו"ר ר' אלטר יחזקאל אליהו מדז'יקוב הי"ד (נרצח בשואה). **אימו:** מרת חוה (בת האדמו"ר מויז'ניץ). **אשתו:** מרת מרים (בת דודו האדמו"ר ר' חיים מאיר הגר מויז'ניץ). **מרבתינו:** סבו, אביו, האדמו"ר ר' חיים מאיר הגר מויז'ניץ, הרה"ג מאיר אריק, הרה"ג אברהם ישעיהו קרליץ (מחן החזון אי"ש), הגאון ר' יוסף צבי דושינסקי. **חברותא:** ר' יצחק יעקב וייס (גאב"ד העדה החרדית- הם למדו מדי יום כשש שעות). **מתלמידינו:** האדמו"ר ר' שמואל יעקב קאהן (האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק), האדמו"ר ר' מרדכי שטיין (האדמו"ר מפאלטישאן), האדמו"ר ר' מרדכי הגר (האדמו"ר מויז'ניץ מונסי), ר' יעקב מאיר שכטר (ממנהיגי חסידות ברסלב), ר' זאב פלדמן (אב"ד עץ חיים חתם סופר וחבר הבד"צ בלונדון), ר' אליעזר דוד פרידמן (רבם של חסידי בעלזא-מכונבאק בלונדון), האדמו"ר ר' מנחם מנדל מונדרר (האדמו"ר מקאסוב-ירושלים), ר' מרדכי גנוט (מחבר לוח דבר בעתו). **מספריו:** **יאמרי תורה**- על התורה **ימשנת יהודה**- על מסכת אבות **גילויני מהר"י**- הערות שכתב בשולי ספרים, שלמד בהם **יזכרון יהודה**- דברי תורה וסיפורים (נכתב ע"י תלמידו האדמו"ר ר' שמואל יעקב קאהן)

הרה"צ רבי פנחס יוסף שליט"א (האדמו"ר מקאסוב ירושלים), בימי ילדותו היה מעורב בתאונת דרכים מחרידה. מצבו היה אנוש. גם אנשי ההצלה שבאו לטפל בו לא נתנו תקווה. הם ניבאו לו שחורות רח"ל. אביו, רבי מנחם מנדל מונדרר זצ"ל (האדמו"ר מקאסוב ירושלים) כשראה את המצב הקשה, רץ מיד לרבינו וביקש ממנו שיעתיר עבורו ויברך אותו ברפואה שלימה. רבינו השתמט ממנו ולא הסכים להיענות לבקשתו ותחנוניו.

כשבני המשפחה שמעו על הסיפור, הרה"צ רבי אהרן יוסף בריזל שליט"א (גיסו של ר' מנחם) רץ לרבינו והתחיל ללחוץ עליו ואמר: "גסי מכין לכם סעודת בוקר וערב במסירות נפש! מכבס לכם את הבגדים. נאמן ומסור לכם באופן מופלא ביותר. היכן הכרת הטוב?! מה הוא מבקש מכם, רק שתאמרו שתי מילים: 'רפואה שלימה!'".

רבינו כששמע את דבריו הנרגשים, נרעש מיד ופלט מפיו שתי מילים: "רפואה שלימה!". **בחסדי ה' מיד מצב הילד התחיל להתייצב. מיום ליום השתפר מצבו פלאים עד שבדרך נס התרפא לגמרי כאחד האדם ב"ה!** אחר כך, כשר' אהרן יוסף ביקר אצל רבינו, הרה"ק נתן לו סטירה ואמר: "עמדת על ראשי עם ברזלים!". רבי אהרן יוסף השיב לו: "וכי היתה לי ברירה?". רבינו ענה לו: "טוב עשית!".

כאשר רבינו הגיע לירושלים, מקורביו וחסידיו הלכו לחפש לו דירה. כאשר ראו דירה שנראתה בעיניהם, הם קראו לו לבוא לראות אותה. רבינו הגיע למקום ואמר: "הדירה לא טובה". הם ראו דירה אחרת ושוב רבינו הגיע ואמר: "הדירה לא בשבילי". כך פסל דירה שלישית ורביעית. מקורביו לא הבינו איזה פסול הוא מצא בדירות, הרי הרב לא יודע מהו 'עולם הזה'. מה ראה בדירות שלא מצאו חן בעיניו? רבינו הגיע לראות דירה נוספת, עלה במדרגות, הגיע עד הדלת ואז אמר: "זו דירה טובה".

"רגע", מקורביו אמרו, "הרב'ה לא ראה את הדירה בפנים!"- "אין צורך", השיב להם, "זו דירה טובה, אפשר לקנות אותה". המקורבים שאלו בתמיהה: "מניין לרב'ה שזו דירה טובה?" רבינו השיב: "**עליתי במדרגות, ספרתי עשרים ושש מדרגות כמניין שם הוי"ה. זו דירה טובה בשבילי.**"

פ עם אחד ממקורביו הזכיר לפניו את בתו הזקוקה לישועה. למחרת רבינו בירר אצלו על מצב בתו. הלה בישר כי ב"ה כבר נושע מצרתו. רבינו שאל: "באיזו שעה היתה הישועה?" הלה ענה: "בשתיים בלילה". רבינו שאל אותו: "**למה לא הודעת לי בשתיים בלילה? מה היה אכפת לך אם הייתי הולך לישון כמה שעות!?**"

הַיְהוָה דָּן כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת

כל אחד הוסיף חשדות והשערות שונות. הקהילה נעשתה כמקחה בשיחות על רב הקהילה...

לא חלף זמן רב והרב שם לב כי פני האנשים אינם כתמול שלשום. במהלך הדרשה בשבת הבחין במבטים שונים שהציבור שלח לעברו.

הרב עצר את הדרשה, פנה אל האנשים ואמר: "רבותי, אני רוצה לדעת, האם יש לכם קפידה כלשהי עלי. אולי שמעתם עלי דברי רינון ולעז? אמרו נא לי, כדי שאוכל להתייחס לעניין".

גבאי הקהילה נעמד על רגליו ואמר לרב את האמת באופן גלוי ונחרץ. הוא סיפר, כי הרב נצפה פעמים רבות על ידי המתפללים כשהוא זורע בחצר בית-הכנסת בעיצומה של שנת השמיטה.

לאחר מכן סיים את דבריו ואמר: "לא העלינו על דעתנו שתלמיד חכם מסוגל לחלל בריש-גלי את 'שבת הארץ' ועוד בחצר בית אלוקינו!".

הרב הביט בפני הנוכחים ואמר: "רבותי, חבל מאוד שלא דנתם אותי לכף זכות. כאשר יש חשדות כאלו, הייתם יכולים לפנות אלי ולשאול אותי לִפְשֵׁר מעשי".

"רבותי, כפי שידוע לכם אני משמש גם כמוהל. ב"ה, כמעט בכל יום אני זוכה להכניס ילד מילדי ישראל בבריתו של אברהם אבינו ע"ה".

"כמו כן אני בן העדה התוניסאית. בקרב בני תוניס קיים מנהג לקבור את עורלת הנימול בחצר בית הכנסת". הגבאי שאל: "מדוע דווקא שם?".

הרב הסביר: "על ידי כך ימשך ליבו של התינוק לתורה וליראת שמיים טהורה! בזכות הטמנת העורלות בחצר בית הכנסת, במקום מקודש בו אנחנו מתפללים ולומדים את התורה הקדושה, התינוקות יזכו להרגיש את הקירוב לבורא עולם".

"אני בסך הכל המשכתי את מנהג אבותי. יתכן ושמעתם לב כי אני מלמל כמה מילים לפני קבורת העורלה. אני נשאתי תפילה לבורא עולם שיזכה את הרך הנימול להיות שתול בבית ה' כל ימי חייו שתהיה בו אהבת תורה ויראת שמיים טהורה".

הרב סיים את דבריו והותיר את המתפללים המומים. הם הבינו כי לחינם חשדו ברב על שעבר על איסור חמור של עבודת הארץ בשנת השמיטה בעוד שהרב עסק בקיום המנהג של קבורת העורלה.

אכן, היה עליהם לשאול אותו לִפְשֵׁר מעשיו, בטרם יחרצו את גורלו.

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות, גם כאשר אנחנו רואים לכאורה באופן ברור שאדם עושה מעשה שלילי- **אם נחקור ונדרוש היטב, יתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו הייתה מוטעית. אנחנו נבין כי לחינם דנו אותו לכף חובה.**

עלינו להיזהר מאוד שלא לשפוט את הזולת בפזיזות לפני שנבדוק, נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם. כך אירע גם בסיפור המופלא שלפנינו:

הרב הישיש של קהילה מכובדת הלך לעולמו. ראשי הקהילה חיפשו אחר תלמיד חכם שימש כמרא-דאתרא בקהילתם במקום הרב.

לאחר חקירה ודרישה נודע להם על תלמיד חכם מופלג שהגיע לגור לא מזמן בשכונה. הם הגיעו אליו כדי לתהות על קנקנו. הם התחילו לדבר איתו בדברי תורה.

עד מהרה הם גילו שאכן מדובר בתלמיד חכם עצום, בקי בתורה הקדושה וגם בעל מתק שפתיים. דיבורו בנחת וקולח בצורה מדהימה.

לאחר דיון קצר הם ביקשו ממנו לשמש כמרא-דאתרא של הקהילה. הרב הסכים ודרש בבית-הכנסת. האנשים נהנו מידיעותיו הרבות בתורה. עד מהרה כולם העריצו את הרב. הכל הרגישו כי זו היתה בחירה מוצלחת ביותר.

באחד הימים הרב הגיע לבית הכנסת לפני תפילת מנחה. אחד המתפללים הבחין כי הרב נכנס לחצר האחורית של בית הכנסת, חופר גומה בפינת הגינה, ממלמל כמה מילים, משליך לתוך הגומא גרעין קטן, חוזר ומכסה את הגומה באדמה...

המתפלל עמד מסומר למקומו. הוא התפלא מאוד לנוכח המחזה שנגלה לעיניו. **אותה השנה היתה שנת שמיטה ובה ציוותה התורה הקדושה בין שאר הדברים לא לזרוע את האדמה. הוא התפלא, כיצד יתכן שהמרא-דאתרא עובר על ציווי התורה!?**

התברר שהמאורע לא היה חד פעמי אלא חזר על עצמו כמעט מידי יום! הרב נצפה על ידי מתפללים נוספים כשהוא חופר בורות קטנים, מכניס לתוכם זרעים ומכסה את הבורות...

בני הקהילה התחילו לרנן אחריו. חלק מהאנשים טענו שהרב לא מבין בהלכה. אחרים שיערו שהרב זורע עשבי בשמים להבדלה.

היו גם כאלו שהעריכו שהרב מעוניין לנטוע עצי פרי כדי שיהיה להם לברכת האילנות - וסובר בטעות, כי נטיעה בבית-הכנסת מותרת בשמיטה, שכן בפסוק כתוב "שָׂדֶךְ" ומקום בית-הכנסת אינו נכלל באיסור.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'נה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן יונה ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה עושי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל הרב חיים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה ח' זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה